

امدادهای الهی در دنیا برای مؤمن و کافر

خداوند متعال در دنیا شرایط را برای اطاعت و نافرمانی همگان فراهم کرد تا زمینه امتحان همه انسان‌ها اعم از مؤمن و کافر به وجود بیاید. اگر امدادهای الهی منحصر به مؤمنان می‌شد و امدادها در اختیار کفار قرار نمی‌گرفت و شرایط نافرمانی برای آنان پدید نمی‌آمد، پذیرش دین به نحوی اجباری می‌شد و پاداش و کیفر معنا پیدا نمی‌کرد که این بر خلاف سنت الهی است. خداوند متعال می‌فرماید:

﴿كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ

مَحْظُورًا﴾^۱

هر یک از این دو گروه [مؤمن و کافر] را از عطای پروردگارت، بهره و کمک می‌دهیم؛ و عطای پروردگارت هرگز [از کسی] منع نشده است.

این آیه شریفه بیانگر این است که خداوند بخشی از نعمت‌هایش را در اختیار همگان می‌گذارد و نیکان و بدان همگی از آن استفاده می‌کنند، این اشاره به آن

بخش از نعمت‌هاست که ادامه حیات، متوقف بر آن است و بدون آن نمی‌تواند یک انتخابگر باشد.

به تعبیر دیگر: این همان مقام رحمانیت خدا است که فیض عامش، مؤمن و کافر را شامل می‌شود، ولی در ماورای این‌ها نعمت‌هایی است بی‌پایان که مخصوص مؤمنان و نیکان است.^۱

خدای سبحان نه تنها امکانات مادی را از کفار دریغ نکرد، بلکه فرمود: اگر نبود که مردم گرایش به کفر پیدا کنند، کاری می‌کردیم که کفار سقف خانه‌هایشان از نقره باشد.

﴿وَلَوْ لَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَانِ

لِيُؤْتِيَهُمْ سَقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾^۲

و اگر نه آن بود که [همه] مردم [در انکار خدا] امتی واحد گردند، قطعاً برای خانه‌های آنان که به [خدای] رحمان کفر می‌ورزیدند، سقف‌ها و نردبان‌هایی از نقره که بر آنها بالا روند قرار می‌دادیم.

۱. رک: تفسیر نمونه: ج ۱۲، ص ۷۱.

۲. زخرف: ۳۳.